

SUBSCRIPCIONS
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranger. 9'00 id. id.
Pagant per any, una postal de rebuda

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OOROMINAS
REDACCIO I ADMINISTRACIO
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
TELEFONS
CARBONER FORTUYN, NÚM. 2, TERB
Redacció, 723 - Impremia, 2,308

ANY VIII NÚM. 2.213

BARCELONA, DIMARS, 28 MARS DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

El procés Ferrer

DOCUMENTS Y COMENTARIS

El debat

Ha començat al Congrés espanyol el debat sobre'l procés Ferrer, en mitg de una expectació extraordinària. L'importància i la transcendència de la qüestió que's discuteix, justifiquen aquesta expectació. Nosaltres hem llegit atentament els volums impresos del procés Ferrer i del procés general de la revolució de juliol. D'aquesta lectura n'hem tret la convicció plena, absoluta, de que'l delictu de capdell de la rebel·lió, pel qual en Ferrer i Guardia fou fusellat a Montjuïc, ESTÀ COMPLETAMENT IMPROVAT. És més: lo que realment queda provat, lo que's desprèn clarissimament del procés, és QUE EN FERRER NO FOU CAPDILL DE LA REBEL·LIO. Acceptant per bones les declaracions de càrreg d'alguns veïns del Masnou i de Premià de Mar, se pot considerar com autor d'un delictu d'excitació a la rebel·lió. Y aquest delictu, en el Codi militar pel qual se'l jutja, NO ESTÀ, NI MOLT MENYS, CASTIGAT AMB PENA DE LA VIDA.

No fa al cas parlar del concepte que ens interéix la persona i l'obra de Ferrer i Guardia. Per delictu, per contrari que aqueix concepte fos, no hi hauria més pena que a un processat les lleis de la justícia i de l'humanitat. Els governants d'aquell dia són els primers responsables. Ells convertiren la ferma en crueltat, l'energia en pinxeria. Ells no aconsellaren els indults que havien d'aconseguir. Ells decidiren que en Ferrer fou fusellat, i per a fusellarlo el, li donaren altres quatre reus de mort per companyia.

Y aquí aturem, per avui, la nostra ploma. L'hem de retindre molt, y anem a parlar de trencarla.

Les baixeses de l'Ossorio

Després de la setmana tràgica, el nom de l'Ossorio y Gallardo, rarament apareix en les planes dels nostres periòdics, y, si surt, es per a esser rebutjat y abominat. En aquest procés Ferrer tan obsessiu, tan inquietant, el nom de l'Ossorio y Gallardo fa cloure's la puny amb la mateixa ira intensitat que en dies aquells quan totes les veus y totes les plomes eren segellades per la seva mà autoritaria. La seva mà de Scur-pa adipsos. Ell era l'autoritat; ell, doncs, tenia d'esser el seny y la serenitat justiciària, y fou el delictu, la mala ànima que preparà els fusellaments, les clausures, les condemnes y els exilis. Autoritat frívola, va esser el oigut veritat, y vençut. Res va escapar al seu odi, confiant en una mateixa barreja condemnable als que ell anomenava «els professionals de la revolució», y a nosaltres, els nacionalistes. Ell, el que dormia tranquil·lament a l'escalar la revolució, el que confiava arabar amb el moviment revolucionari, amb quatre guardies de seguretat!

En aquest procés, uns mals republicans deuen sofrir la seva sentència; però en aquestes moments, en aquesta setmana, els grans responsables són els conservadors victimaris. Avui la batalla deu esser contra ells, que la batalla deu esser contra els radicals delators y covards. La declaració de l'Ossorio, és baixa, és la de un vulgar agent de policia. La fixem en el nostre periòdic per que avui la repetixin tots els llavis honrats liberals y nacionalistes. Diu així:

OPINIÓ DEL GOVERNADOR DIMISIONARI
No puc dir que quèns sean concreta y personalment els instigadors y organitzadors de la actual revolució, perquè desde la creació de la Jefatura Superior de Policia, en ella delegué tot lo referente a la policia de servicios publicos y a ella van los informes de las Delegaciones de policia, las confidencias y todos los demás medios informativos. Pero en términos generales no es difícil asegurar que los que son los promotores de los sucesos actuales, porque los elementos que integran la vida politica barcelonesa son bien conocidos y se manifiestan en actitudes conocidas de todos. Esos instigadores son, naturalmente, los que desde las columnas de «El Progreso» invocaban desde el comienzo de la guerra civil la idea de que el interés de la nación se defende más que el interés de los particulares, y lanzando las más groseras injurias contra el Gobierno y los órganos de la disciplina en el Ejército. Esos instigadores son los que en el número de ese mismo periódico, correspondiente al domingo pasado, publicaban un artículo titulado «Recordemos», en el que excitaban al pueblo a la guerra de continentes, conmemorando así el aniversario de la del año 1835. Esos instigadores son los que procuraron dificultar el embarque de las tropas en este puerto. Esos instigadores son los que en 1908 atronaron el entierro católico del Diputado provincial Sr. Gil, los que en Enero de 1907 tiraron a los católicos a la sala del mitin de las Arenas, los que ocasionaron al Jurado en la vista del

proceso de Hostafranchs, los que se titulan a si mismos jóvenes rebeldes, apurados y otras lindas cosas por el estilo. Alto a las avanzadas de la extrema izquierda del partido radical, formada en su mayoría por gente de poca edad y de menos aptitudes sociales.

Otro elemento que a mi juicio ha colaborado a lo que ocurre es la entidad denominada «Solidaridad Obrera», de tendencias resueltamente anarquistas, que aprovecha todas las ocasiones para poner en práctica sus teorías, que ha celebrado o intentado celebrar reuniones contra la guerra y alguno de cuyos caudillos creo que fueron detenidos en los primeros momentos por excitar a la sedición.

El tercer elemento que ha producido, a mi juicio, el estado presente, es la extrema izquierda del nacionalismo republicano. Ahí están los números de «El Poble Català», envenenando el espíritu popular y fomentando en él la indignación y la protesta. El Sr. Jefe superior de Policia debe tener en su poder una curiosa información de cómo se hablaba sobre la guerra en el «Centro Nacionalista Republicano», y en ella podrá ver V. S. la táctica de ciertas gentes, consistente en propagar — como se han propagado — entre el pueblo las noticias más estupidas para arrastrarle a la desesperación. No es para V. S. ninguna novedad el saber que esos elementos laboran insidiosamente contra España y aprovechan cuantas ocasiones pueden para minar loscimientos de la unidad nacional.

De esas tres familias políticas, eran los grupos que durante la semana pasada trataron de provocar manifestaciones en las Ramblas, logrando impedir siempre los Agentes de la Autoridad. Pero hay que distinguir entre la táctica de unos y otros. A mi parecer, arriesgado por la experiencia de dos años y medio de gobierno, los que atacan a la fuerza pública obstinada y ciegamente son anarquistas y radicales; los que procuran que esta situación se prolongue, tirando la piedra y escondiendo la mano, son nacionalistas. Fuera de los términos en que V. S. me interroga, y aludiendo a responsabilidades morales, claro es que pueden alcanzar éstas a los Diputados que dicen representar clases conservadoras y que dirigen telegramas al Gobierno protestando de la guerra, sin perjuicio de lo cual, ellos (fabricantes y comerciantes) serían los primeros en beneficiarse con sus resultados, si éstos fueran útiles para España; y a los ex Diputados afiliados en partidos monárquicos, que han jurado fidelidad al Rey, y, sin embargo, no vacilan ahora en decir bajo su firma en los periódicos que el pueblo impedirá la guerra yendo a la revolución. ¿Para qué quieren oír más los que trafican en estas cosas!

Dios guarde a V. S. muchos años. — Barcelona 30 de Julio de 1909. — El Gobernador dimisionario, Angel Ossorio.

Un inspector ben enterat (I)

(Declaració de l'Inspector de policia Moisés Zapatero Morales)

Declaración.—En Barcelona, a 30 de Julio de 1909, compareció, previa citación al efecto, ante el Sr. Juez, y presente el Secretario, el testigo anotado al margen, a quien, enterado que fué del objeto de su comparecencia, se advirtió la obligación que tiene de declarar verdad y de las penas en que incurrir el reo de falso testimonio, y después de prestar y serle recibido el juramento de su lealtad.

Preguntado por las generales de la ley si conoce al procesado y al ofendido, si tiene con ellos parentesco o íntima amistad de interés directo o indirecto en la causa, dijo: Que se llama como al margen se expresa, natural de Cervera del Río, provincia de Logroño, de edad treinta y dos años, estado casado, profesión de oficio Inspector de Vigilancia.

Preguntado manifieste cuantos antecedentes posea respecto a los anarquistas Francisco Cardenal Ugarte y Trinidad de la Torre, relacionados con los sucesos que se están desarrollando en esta capital desde el 26 del que rije hasta la fecha, perturbando el orden público, dijo: Que los anarquistas Francisco Cardenal Ugarte y Trinidad de la Torre Dehesa, los mandé detener por haber tenido confidencia de que el partido anarquista se había diseminado por los alrededores de las fábricas a fin de impedir que trabajasen los obreros y declarar la huelga general. Que una vez desarrollados los actuales sucesos y estando declarada la capital en estado de sitio, recorriendo el distrito diseminado de gorr y pañuelo al cuello, se le acercó un confidente afiliado al partido radical, manifestándole que se había celebrado una reunión clandestina en la Casa del Pueblo, en la que hicieron uso de la palabra varios oradores radicales, distinguiéndose, según el confidente, los hermanos Ullé, y entre éstos el menor, quien excitaba a las masas de una manera desahogada a la rebelión. Que el día 28 tuvo otra confidencia en la que manifestó el confidente que en el actual movimiento estaba sólo relacionado el partido radical y los nacionalistas republicanos, los cuales, con quince días de anticipación a este movimiento, habían transmitido órdenes a sus delegados en provincias, para que secundasen dicho movimiento; que en vista de haber hecho causa común con estos dos partidos el partido acrat, los prohombres del radical y el nacionalista celebraron una reunión, acordando retirar las masas, obligándolas al trabajo, por no estar conformes en que los anarquistas secundaran su acción; que no hubo avenencia entre ambos partidos, porque los radicales sospecharon de que los nacionalistas aprovechaban esta ocasión para restarles fuerza a ellos, causa por la que continúa, según el confidente, el movimiento todavía; que personalmente conoce a los Ullé por verlos en el distrito, así como otros radicales, aunque durante el movimiento no ha podido verlos por las calles, por que de haberlos visto, hubiera procedido a su detención. Que por lo que respecta al distrito de Atarazanas, casi el total de los que han secundado el movimiento son conocidos como gente maleante y explotadores de mujeres de vida airada.

Preguntado a qué día se refirió el confidente que había tenido lugar la reunión de la Casa del Pueblo, dijo: Ser el día 26 de los corrientes.

Que no tiene más que añadir; y enterado del derecho que tiene a leer por sí mismo esta su declaración, renunció a ello, y leída que fué por mí, el Secretario, se afirmó y ratificó en ella, firmándola con el Sr. Juez, y presente el Secretario, de que certifico.—Vicente Llivina Fernández.—Moisés Zapatero.—Francisco Díaz.

Un incident important

Del volum de la causa contra en Ferrer, copiem lo següent:

Denuncia den Ferrer contra l'Inspector senyor Carbonell

COMUNICACIÓN DEL JUEZ AL CAPITÁN GENERAL

En Barcelona, a 18 de Marzo de 1910, el Sr. Juez instructor dispuso que se dedujera testimonio de la parte necesaria de la declaración obrante al folio 195, comparecencia del folio 548 del dictamen del Excmo. Sr. Auditor, del folio 583, y del decreto de la Autoridad Judicial, del folio 665, lo cual verificado se remitió con respetuoso oficio al Excmo. Sr. Capitán General en la siguiente forma: «Excelentísimo Sr.: Ordenado por la superior autoridad de V. E. en decreto auditorado, obrante en la causa que se instruye por el delito de rebelión militar, se dedujera testimonio de una denuncia formulada por el mismo contra el Inspector Sr. Carbonell, con los particulares que hubiere del incidente para acordar a lo que haya lugar, tengo el honor de remitirle a V. E., debiendo manifestar que habiendo ocurrido el hecho en la finca «Mas Gerní», término de Tiana, del partido judicial de Matarró, en la misma finca continúa prestando servicio de mozo de la granja el Ramon, a que se refiere el hecho y cuyo apellido es el de Grau Magret. Dios, etc.—De lo cual certifico.—Raso.—Manuel Gallego.

Seguim publicant interessants documents relatius al procés Ferrer.

L'ACTUACIÓ DE L'U. F. N. R.

Tres comunicacions

«Sr. Director d'EL POBLE CATALA: «Els socs del C. N. R. de Sant Gervasi li preguem se servís consignar desde les columnes del seu periòdic la més cordial felicitació al nostre benivolent i estimat en Lluhi y Riisech, amb motiu de la campanya que amb tant d'acert porta a cap.

«Visqui molts anys pel bé de Catalunya.—Josep Botarull Borrás, Manuel Rovira, Joan Batet, Edward Batalla, Salvador Piqué y Eduard Quinto, «A 25 de mars de 1911.»

«Sr. Director d'EL POBLE CATALA «Honorable senyor: «El Consell Directiu d'aquesta entitat us demana fe public l'acord pres en la reunió ordinària celebrada avui; així és, la seva absoluta conformitat amb els articles publicats pel diari que tan dignament dirigeix, pels senyors Lluhi y Riisech y Gubern y en molta part amb el don Gabriel Alomar sobre la futura orientació del nostre partit, per creure la més patriòtica y profitosa de totes les exposades fins avui.

«Visqui molts anys pel bé de Catalunya Republicana.

«Sant Andreu, 25 mars 1911.

«Per A. del C. D. de l'A. N. R. — El secretari, J. Amat y Carré.

«Honorable senyor: «El Consell Directiu de l'Ateneu Democràtic del Districte VII, en sessió ordinària que tingué lloc el 23 del corrent, prengué l'acord unànim d'adherir-se y comunicarvos la conformitat més absoluta pels vostres dos articles publicats darrerament per EL POBLE CATALA.

«Creim també que l'orientació en ells marcada y l'actuació que deu seguir la U. F. N. R. es la d'anar sempre deslligada de tots aquells partits que per seides reaccionaries o per sos actes de immoralitat deshonren els sagrats noms de Catalunya y de República.

«Serviuos unir la nostra humil felicitació a les moltes que heu rebut y acceptar nostre (encara que migrat) decidit esforç per fer triomfar els ideals que defensem.

«Ciutat, 25 de mars de 1911.

«El president, Antoni Palà; el secretari, Joan Granell.

«Sr. D. Joaquim Lluhi y Riisech.

suponer diria dicha persona, dijo: Que siente por segunda vez no satisfacer o contestar concretamente a pregunta del Juzgado referente a qué Autoridad se refiere en su manifestación anterior, por temor de perjudicar con ello a la persona allegada, reservándose decirlo en su día si há lugar; en cuanto a la segunda pregunta, no puede tampoco precisar nada, aunque la pregunta y ofrecimiento se hicieran de tal manera que cabe suponer cualquier sugestión y abuso en contra de mi libertad.

Preguntado si recuerda el día y hora y quien es la allegada a quien le hicieron la proposición que ha manifestado anteriormente, dijo: Que recuerda bien día, como hora, como sitio y persona allegada de referencia, pero que por el momento se reserva manifestarlo, no creyendo con ello perjudicar a nadie; pero dando mucha importancia al asunto para decirlo cuando hubiere lugar.

Preguntado la importancia del asunto a que se refiere, la que considera pueda tener el Juzgado o a la que en su día pudiera darle el declarante, dijo: Que el declarante tiene confianza absoluta en el Juzgado, y a lo que se refiere en la pregunta anterior es a la importancia que pudiendo tener el día mañana las actuaciones en el concepto o creencia del que habla, se reservaba para entonces contestar a la pregunta que ha tenido a bien formularme. En este estado, dispuso el Sr. Juez instructor suspenso esta segunda indagatoria, sin perjuicio de ampliarla cuantas veces fuese necesario; y leída por sí, se afirmó y ratificó en ella, firmándola con el Sr. Juez y Secretario, de que certifico.—Valerio Raso.—F. Ferrer.—José Gandia.

COMPARECENCIA DEL PROCESADO ASISTIT DE SON DEFENSOR

En Barcelona, a 3 de Octubre de 1909, continuó la diligencia del art. 548 del Código de Justicia Militar, siguiendo desde el folio 405 y terminando con el dictamen auditorado, decreto de la Autoridad Judicial y calificación fiscal del folio 522, y enterado de todo el procesado, fué exhortado de nuevo a decir verdad; y Preguntado si tiene que enmendar o añadir algo a sus declaraciones, dijo: Que habiéndose reservado el derecho de nombrar a la persona que constituía en Autoridad había ofrecido dinero y otra cosa a una persona para que declarara algo sobre él, dice ahora que la Autoridad era el Jefe de la Sección especial de Policia, Sr. Carbonell, quien el día 27 de Agosto, a eso de las siete de la mañana, antes de empezar el registro que iba a efectuarse en su finca, con otros cinco individuos a sus órdenes, llamó aparte, fuera de la casa, a un empleado de la casa llamado Ramon; a quien le preguntó que edad tenía, y recibió contestación, le dijo: «Yo te libro del servicio militar y le doy ahora mismo 300 duros si quiere declararme algo sobre el Sr. Ferrer, el joven quedó inmutado, pudiendo decir solamente que no sabía nada. Leídas que le fueron todas las partes de que consta esta comparecencia, se afirmaron y ratificaron en ella, firmándola el procesado con su defensor y Sr. Juez y Secretario, de que certifico.—Valerio Raso.—F. Ferrer.—Francisco Galcerán.—José Gandia.

La veu dels humils

He rebut una carta que fa objeccions al meu darrer article. És una carta sentimental y bella; és la veu d'un cor obert y generós. La millor resposta que puc donar-li, es oferir-la al públic y, especialment, als obrers.—Q.

Sr. D. Albert de Quintana.

Acabo de llegir son article «Embellim l'ànima dels humils», que publica EL POBLE CATALA d'avui, y no puc menys de felicitarlo corament, pels lloables conceptes emesos y son enlairat propòsit encaminat a fer sentir la Belleza a les classes humils.

Soc del poble, obrer d'escassos coneixements, però que amb més ansies de saber he lograt adquirir alguns d'aquests delicats sentiments que fan esdevenir la Vida més noble y agradable.

Sols una cosa m'hi sobra en dit article: quan diu que evoldriem un aucell que reüll en la gavia. Així no! Els obrers que comencem a entreveure qual com més que la vida rutinaria, els que fruim dels sentiments de la Belleza, nostre cor s'obre d'Amor per totes les persones y coses. No'ls volem els aucells dins de la gavia! Els volem ben lliures al bosc. No volem en nostres habitacions aquest detall que's recordi l'esclavage que sofrim en aquestes fàbriques.

Es molt limitat nostre saber; però així no es obstacle a que, per intuïció, compreguem que tot sentiment delicat és fruit de l'aspecte més herós de la Naturalesa y sabem que quan més respecte tindrem a la mateixa, els coneixements y sentiments de Belleza arribaran al nostre si amb més intensitat.

Enganyar y destruir els aucells es anar contra natura y es per aixó que he volgut posar reparos a l'únic detall que no m'ha semblat bé de l'article.

Us prego que prescindiu d'aconseguir els aucells com adornament de nostres llars. Nosaltres ja anirem a cercarlos y oïrlos cantar en el camp y en el bosc, en els moments que tinguem lliures de nostre treball y sapiguem fugir dels aires insans de nostres cabs y així en plena llibertat, ses canturies seran més alegrement enlunades y millor escoltades per nosaltres.

Res més fíno de dir; sols demanó la vostra, intel·lectual, que feu arribar tot sovint fins a nosaltres vostre autorizada veu a fi de desvetllar nostra ànima que dorm en les tenebres, no per falta d'intel·ligència moltes vegades, sinó per causa de l'especial ambient que's envolta.

A. CO LLOBERA

Terrassa, 25 mars 1911.

Notes polítiques

Miting a Molins de Rei

Ens escriuen:

«Organizat per la Comissió Executiva de l'Homenatge a la bandera de l'Unitat Catalana, d'acord amb el Centre Catalana d'aquesta vila, tingué lloc el dissabte un miting de popagandra catalanista, en el qual hi prengueren part, a més d'un representant de la Comissió, els senyors Romagosa, Comas y Danyans pel Centre, y Pascual y Pujol per l'Associació Nacionalista Catalana de Barcelona.

A l'acte hi assistí molta concurrència, que premià amb forts aplaudiments la defensa que feren els oradors dels ideals de l'Unitat Catalana».

Precacions

El governador civil reuní ahir mateix a son despatx als delegats de les diverses seccions especials de la policia y encara que'l senyor Portela ens digué al matí que res de particular havien tractat, tot feia creure que la reunió estava relacionada amb els debats de la Cambra sobre'l procés Ferrer.

La confirmació se vegé al vespre, puig per les Ramblas y demés vies cèntriques la força pública fou considerablement augmentada.

Al vespre ja no negé el senyor Portela que, en efecte, havien determinat pendre precaucions pel cas de que algú intentés promoure disturbis amb motiu de la discussió del famós «affere», però que les precaucions no serien moltes y exercides exclusivament per la policia.

L'Unitat Italiana

Ahir havien de començar en gran nombre de poblacions italianes, especialment a Roma, Torino y Firenze, les festes oficials commemoratives del cinquantenari de la proclamació del Regne Unic d'Italia, fets en el Congrés celebrat a Torino l'any 1861.

Associant a aquesta joia de la seva patria, molts dels italians residents en nostra ciutat — y donant l'exemple'l Consulat, el «Banco di Roma», el Comité de Barcelona de la Societat «Dante Alighieri», les Escoles italianes, etc. — issaren en llurs domicilis la bandera del reialme y celebraren diverses festes commemoratives.

Entre aquestes s'ha d'esmentar una reunió celebrada ans d'ahir a la tarda en l'estatge de la «Societa Italiana di Beneficenza», que'l té al carrer del Duc de la Victoria, en la qual el senyor don Gustau La Pietra donà davant del consúl y de nombroses famílies de la colonia, una eloqüent y sentida dissertació recordant els memorables fets de l'Unitat Italiana.

Y com que aquesta, per damunt de tot, es, com ha dit M. Henry Bérenger, una de les més altes gestes del geni llatí y un dels més grans triomfs de la Democracia, moltes de les entitats democràtiques nostres s'associaren també a l'alegria del poble italià, rendint acatament les llurs ensenyas a la d'Italia.

Nosaltres, EL POBLE CATALA, tinguerem a gran honor que la nostra bandera catalana durant tot el dia voleïes al vent en els balcons de la nostra Redacció, en honor de la gloriosa Democracia italiana.

Els que tinguin fos

prenguin l'antiga y acreditada PASTA PECTORAL DEL DOCTOR ANDREU, Demanis a les farmacies

Dr. CASTELLARNAU VIES URINARIES.—Tractaments moderns d'efectes ràpids.—Consulta económica de les cinc a dos quarts de nou.—RAMBLA DEL MITJA, 11, PRAL.

Més abusos del Mercat de la Boqueria

Llensar als venedors pobres pera protegir als acaparadors! Heus aquí la política del director del mercat i dels seus protectors, els regidors lerrouxistes

Un altre abús del famós Olivella, director del mercat de la Boqueria! Aquest senyor segueix creient que'l mercat que dirigeix es un feude en el qual fa el desà, segons els seus capritxos o conveniencies. A veure quan se li farà entendre que no hi ha res d'aixó y que s'ha de destorbar les injusticies y les arbitrarietats d'aquest senyor.

Però anem a relatar l'abús:

Vingueren, ahir a la tarde, a visitar, nos una comissió de venedors ambulants del mercat sudit, en nom de les seves companyes, que són uns 200. Aquestes 200 venedores van a esser explotades, si no s'hi posa remei, d'un dret que de molts anys tenen: el dret de vendre en el lloc que se'ls designa, mitjans el pago d'una contribució, el dret que pera elles es la seva subsistencia.

Havien de venir els radicals, els que's diuen amics dels pobres, y redemptors dels oprimitos, pera robar an aquestes 200 humils venedores aquest dret, llensant-les a la miseria.

Els llocs on venen aquesta pobra gent, volen pendre'ls pera donarlos als acaparadors, el director de la Boqueria, amparat o allisonat pels regidors radicals. Aquests llocs volen donarlos als trenta o quaranta acaparadors de fruites y verdurs, que podran constituir així una mena de trusts, vendre als preus que'ls convingui y ferse amos en fi per aquest procediment, del mercat de la Boqueria, en la venda d'aquells articles.

Quina raó hi ha pera pendre'ls llocs a les 200 venedores y donarlos als acaparadors? Es que la recaudació sera més alta amb el cambi? No, segons ens ha dit la comissió. Serà pel contrari més baixa. Doncs quin motiu hi ha pera pifavorir als 30 o 40 abastecedores?

La veritable raó, l'única raó, es inconfessable, segons corre per les taules dels mercats. Es una raó purament particular, que no té res que veure amb els interessos de la ciutat.

Segons sembla, el qui se cuida de donar-vencers als abastecedores y de ferlos vendre les ventades del cambi, parlen de que cal entregar cinquanta duros, que han d'esser un regal pera algú. Aquesta es la veritable raó.

Cinquanta duros multiplicats per 30 o 40 acaparadors, fan 1.500 o 2.000 duros, que rebra algú o alguns pera afavorir a uns quants comerciants acabalats, en perjudici de duescentes humils venedores, que del seu pobre treball viuen amb penes y dolors.

De Madrid estant

Què passarà?

Aquest matí he parlat amb un corresponal suís, enviat especial d'un periòdic de Ginebra, que ve a Madrid pera informar al seu diari del debat Ferrer.

El corresponal encara no havia passat per can Canalejas; conservava per tant verges les seves il·lusions... Allà al carrer de les Huertas aquestes dies hi ha establerta una Duana ont decomisen el contrabandol de sentimentalismes que porten a l'equipatge's els periodistes que venen de fora. Al carrer de les Huertas hi viu el quefe del Govern senyor Canalejas.

El periodista suís me preguntava: Què passarà?

Jo he tingut una contesta digna d'aquell eminent filòsof de misaga castellana, que va passar a la llegenda amb el nom de Pero Grullo:

«Potser que passin moltes coses y potser que no passi res...»

«Però la revisió té de ferse — me diu el corresponal.

«Quina revisió? — li he preguntat.

«La del procés.

«Pels Podria esser que no.

«Com que no! Al menys en Maura y el ministre La Cierva seran residents.

«Pels Podria esser que no...»

«El corresponal m'ha mirat amb cert aire d'emipament.

«Vosté ha vist al senyor Canalejas?..»

«Encara no, demà penso anar-hi...»

«Doncs, vagi y doni en parlar-me.»

Jo sé molt bé que després d'haverse vist amb en Canalejas el corresponal estranger sera quasi bé tan incredul com jo. Aquests periodistes estrangers tenen una vivor veritablement meravellosa: amb un dia, amb mitja hora aprenen lo que a nosaltres ens costa anys d'experiencia.

Y ara, contestant la pregunta que enqapala aquestes radilles, dic a nostres llegidors d'EL POBLE lo que deia al periodista estranger: «Pot esser que passin moltes coses y pot esser que no passi res».

Avui hi ha hagut un moment de pánico pels als cercles governamentals amb motiu d'unes cartes que segons diuen pel correu interior han rebut en Canalejas y el comte de Romanones.

Fins s'ha dit que'l contingut d'aquestes cartes havia impresionat tant al Govern que per uns moments s'ha pensat en planterjar la crisi abans de demà per tenir un motiu de sospensió de les sessions de Cortes.

Després en Canalejas ha pensat millor y segurament després acabar per reflexionar que ni el lleó es tan feroçe com lo que's suposa ni totes les menasses se compleixen y que en últim terme si vingues un terratrèmol no fora pas ell el més perjudicat. En Canalejas a ratos pensa bé.

C.

CRONICA DE BARCELONA

Reforma humanitaria

Ja fa dies que l'Associació de la Dependència Mercantil està fent una intensa campanya per aconseguir que les botigues se tanquin a les vuit de la nit. És una obra d'humanitat i de justícia. Tenir llum, en la flor de la joventut, quan l'home necessita més l'esbarjo per fortificar el seu cos i de l'instrucció per enfortir la seva ànima, tenir llum als dependents a les botigues de les vuit o les nou del matí fins a les nou o les deu de la nit, constitueix una veritable crueltat, un atemptat de lesa ciutadania. Perquè aquests joves que s'aferra dotze o tretze hores seguides a l'obligació, llevants tota manera de vigíllies i llur organisme amb un raonat exercici, de ferse aptes per les lluites de la vida, adquirint els coneixements que són avui necessaris per obrir-se camí en tots els ordres de l'activitat humana, aquests joves d'avui són els ciutadans de demà. Y que podrà esperar la Ciutat d'unes generacions que arribin a la plena virilitat amb el cos anèmic i l'ànima embotada?

Es admet una crueltat inútil. Segurament que si regiravem el diari de l'immensa majoria de botigues de Barcelona, trobaríem que les vendes efectuades després de les vuit del vespre importen una quantitat irrisoria. Per què, doncs, tenen les botigues obertes, i gastar llum, i privar la dependència de que pluegi en hora oportuna per després poder instruir-se assistint a les classes nocturnes d'alguna escola mercantil o vigorisant els seus mèmbers en algun deport gimnàstic?

Una sola raó hi pot haver: la raó de la santa rutina, que inclina a fer avui lo que feia ahir per l'únic motiu de no trencar la costum establerta. Mes cal que les botigues prenguin que aquest deixar-se portar de l'impuls adquirit no es propi de l'home que té la raó per dirigir en cada moment les seves accions i modificar-ne allò que ja no li convé. Deixem que repetixin avui lo que feren ahir aquells sers que tenen sols la regla fixa de l'instint per dirigir-se. Els homes han d'abandonar la vella habitud així que resulti perjudicial per a cada un dels individualment o per a la col·lectivitat a que pertencen. Y en aquest cas, per humanitat, per civisme i per pròpia conveniència, els botiguers han de concedir que's tanquin a les vuit del vespre les botigues. Pensin que fins aquelles que fassin vendes d'importància passada aquesta hora, les faran igualment abans així que estigui la nova costum establerta. Y al cap d'avui, encara hi sortiran guanyant el llum que estalviïn.

CARNET D'AVUI.—A les quatre de la tarda: Sessió de l'Ajuntament.—Id. de la Diputació.—A dos quarts de deu del vespre: Sessió de l'Institut Homeopàtic.

El Centre Comercial Hispano-Marroquí ha dirigit al diari «The Times», de Londres, el següent telegrama, en anglès:

«El Centre Comercial Hispano-Marroquí com idea de ser un dels seus principals patrons públics, a la premsa i a l'opinió en general, que les declaracions del corresponent de «The Times» a Tànger, són gràtuites, per esser interessades, absolutament falses. Espanya, en benefici de la civilització del Marroc, ha fet més que cap altre nació, puig el port de Melilla és porta oberta per a la lluita comercial a l'Àfrica següent manifestació de la llibertat internacional, tant que els interessos mundials tenen en el Rif més facilitats i més protecció que les iniciatives espanyoles, havent-se donat casos de concessions a empreses estrangeres que cap Estat havia otorgat, negant en canvi altres a modestes espanyols desitjosos de crear interessos espanyols per penetració pacífica. La política restrictiva, contrària als interessos mundials al Marroc, és patrimoni de França, practicant-la en totes ocasions especialment al formular les condicions de les subvencions a Tànger. Així ho acaba de demostrar el ministre en el Parlament francès, dient: «C'est un régime nouveau pour le Maroc. Mais aussi de protéger nos intérêts particuliers».

Se'n prega la publicació: «La Gaceta» del dia 24 del que hom publica una R. O. dictada per l'excel·lentíssim senyor ministre de Foment, el 20 dels corrents, relativa a «L'Amic del Poble Català» en la que s'ordena la celebració de l'Assemblea general d'associats per al dia 7 del pròxim maig. Entre les moltes conclusions de dita superior resolució sobresurt la quarta, que ordena al Consell general d'Administració de l'entitat inclosa en l'orde del dia per l'Assemblea una serie de proposicions, la primera de les quals és la de que's retornin les quotes que tinguin pagades els associats que ho sol·licitin, dintre del temps que determina. Aprovada de real orde dita proposició ja no cabia discutir si tal retorn de quotes és o no possible, car es ara potestada dels associats reunits en Assemblea general.

—LA LENGUA CATALANA LITE. RARIA. Conferència del senyor Casadesús a l'Ateneu. Preu, 0'25; llibreria.

La Junta directiva i les Seccions de la Cambra de la Propietat, se reuniran demà, a dos quarts de sis de la tarda.

Ahir al mitjà dia auxiliat en el dispensari de l'Universitat, un home de 42 anys, nomenat Martí Sánchez, qui se presentà al pis principal, primera porta, de la casa número 187 del carrer de Sepúlveda, a cobrar uns factures de queviures que havia la mestressa del pis, donya M. M. Viuda de C.

Les tres filles d'aquesta senyora no se avarguen a donar diners, però si a obsequiar al Martí Sánchez amb un reguitzell de botifelles i pessics, promovent un fortíssim escàndol.

—LA CASA PIUS PANTALEONI Y COMPANIA participa a la seva distingida clientela, amics i públic en general, l'haver rebut un sumptuós assortit de gèneres nacionals i anglesos per a la present temporada. Tenim els models de la casa, confeccionats, com també variats en trajes per primera comunitat. Pròximament repartirem les circulars de temporada.

Sucesos del Juliol

A la Sala segona de lo criminal ha tingut lloc un judici per jurats per veure i fallar la causa instruída contra alguns vells de Sant Boi i altres de Hostalet, acusats d'haver apallissat i robat a dos «hermanos» de la Doctrina Cristiana.

El 28 de juliol de 1909, en ocasió de dirigir-se dita «Hermandad», a peu i disfressats, de Barcelona i Tarragona, en les immediacions del manicomio de Sant Boi, foren objecte de les iras populars. Fugí el senyor Villar, actuant de fiscal el senyor Mesa, y les defenses a càrrec dels letrats senyors Mico i Rovatti.

Occuparen la banqueta els acusats Andreu, Capdevila, Just Gil, Balaguer, Mateu, Ponsa, Pau, Papiol, Deu, Giralt y Fontanals, havent-hi altres en rebeldia.

A preguntes del fiscal, se mantenen fermes negant la seva participació en el succeït fet.

La prova de càrrec, és tan flua i deficient, que fa deixar prevorel resultat del judici.

Sols té interès la declaració d'un dels «hermanos» atropellats; el seu company no compareix per estar malalt, essent lligada la seva declaració en el sumari.

Comença l'«Hermandad» fent l'història de l'atropellament i acabada, a requeriments de la Presidència, manifesta que reconeix a quasi tots els processos com format part del grup que'l maltractà. No obstant no pot senyalar cap com a autor directe del robó o dels cops, afegint que preferix que's absolguin abans de declarar en fals. Acaba contentant-se en que li retornin els pocs quarts que li prengueren.

La seva declaració causà molt mal efecte en el nombros públic que assistí a l'acte per la manca absoluta de caritat del declarant.

Les defenses renunciaren gairebé a tota la prova de descàrrec; no obstant la declaració de l'actual alcalde de Sant Boi i de la l'excalde senyor Parés, feu molt efecte.

Sospesa la sessió per deu minuts, al reanudar-se, el president donà compte de quel fiscal, en vista de la prova aportada al judici, restà l'acusació.

Els absolts són molt felicitats pels nombrosos amics que assistiren a l'acte.

El dijous, dia 30, tindrà lloc en el Teatre Roma, l'estrena de la comèdia en dos actes original de don Manuel Folch y Torres, «L'oncle rector», baix el següent repartiment: «Mariano», senyor Ferrer; «Messén», senyor Codina; «Rancor», senyor Bardem; «Senyor Denis», senyor Buxens; «Fèlix», senyor Font; «Salva», senyor Puiggras; «Gutierrez», senyor Tor; «L'escola», nena Montserrat.

L'abonament a quatre fills de moda, obert en aquest teatre, promet esser brillantíssim; entre les famílies inscrites figuren el nom de les de Fuster, Fabra, Teixidó, Inglada, de Lluque, Poté, Fernández, Muntadas, Amat, Valldés, Vilaregut, P. A. Bulbena, Farrés i altres quals noms anirem publicant.

La primera funció tindrà lloc el dia 3 d'abril.

Fou veritablement notable la vetllada literària musical, donada la nit del dissabte a l'U. F. N. R. del districte segon. En ella hi prengueren part la bella y il·lustrada senyoreta Carme Carreras, que llegí admirablement dues hermoses composicions poètiques que interessaren de debò a l'auditori; el reputat baix senyor Quadra, que lú les seves veu enjambats faculats en inspirats troços de les operes «Hermanos» y «La Bohème», acompanyat molt bé al piano pel distingit mestre senyor Mumbó; el cor «Perla Agustinenca», que baix l'experta batuta de don Josep Anglada, cantà amb gran justesa y afinació «L'Escut de Catalunya», «Els Pescadors», «La Maguinista» y «La Maresca». El pianista del Centre senyor Galcerán, acompanyà al cor en dues de les esmentades composicions y al principi de la segona part del programa toà dues escullides simfonies que li valgueren molts y repetits aplaudiments.

Iguals premis obtingueren la senyoreta Carreras y els senyors que prengueren part en els números que deixem ressenyats y també els senyors Ocurull, Rufat, Alabart, Teixidó, Soler Més, Abelló, Rodríguez, Berenguer y alguns altres, quins noms sentim no recordar, que amb la lectura o recitació de diverses poesies series y festives, originals de coneguts autors.

La concurrència fou nombrosa y escollida y acabà la festa amb un lliut ball de societat que estigué animadíssim fins a darrera hora.

—CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 12, Especialitat en camises a mida.

Durant la darrera setmana, la Caixa de Pensions per la Veïlla y d'Estalvi va rebre per impositons la quantitat de pesetes 130.689, y pagà per reintegres de estalvi y per plasses mensuals de pensió, la quantitat de 57.459 pesetes, havent-se obert 84 llibretes noves.

El dijous pròxim, dia 30, a les deu de la nit, tindrà lloc el saló d'acte del Foment del Treball Nacional, la primera, que organitza la per la Societat de Geografia Comercial, donarà don Rafael Velhí, sobre l'important tema «Les comunicacions interoceàniques de l'Amèrica», ocupant-se de les vies y projectes que afecten a Colombia, Perú, Brasil, Bolívia, Xile y Argentina, y de la seva ulterioritat política y comercial.

A dit acte assistirà el ministre plenipotenciari de Colombia en el Vaticà, l'excel·lentíssim doctor don Josep Manuel Rivas Groot y els consuls de diferents Repúbliques americanes.

El Colegi d'Apotecaris celebrà sessió aquesta tarda, a les quatre.

Aquesta tarda celebrà sessió la Diputació provincial.

Serà la vuitena y darrera del període de l'actual Diputació, encara que comença aquesta acordada celebrar una sessió extraordinària de pressupostos.

Y per despedir-se dignament, ahir se deia per l'antic Palau de la Generalitat, que la sessió serà «möguda».

Dijous a la vetlla, donarà lectura del llibre «Perfides costes», el jove escriptor Emili Graells Castells, en l'Ateneu Obrer del districte segon.

Les poesies seran llegides per les senyoretes Mestres, Roca, Durán, nena Moya, Escrivà y senyors Boquet, Grau, Marquach, Forga, Perbini y nen Farrerons. L'acte serà públic.

—Lavabos novetats, Banyes, Calentadors, Waters, preus baratíssims. Lacomia Germans, passeig de Sant Joan, 44.

Concurs d'orfeons y chors populars

A VALLVIDRERA

Condicions y Bases

Primera. El mínim de individus de que deuen compondre's orfeons és de 50 y els chors de 25.

Segona. Els presidents d'uns y altres se reuniran per elegir d'entre ells, dos membres del Jurat.

Tercera. El tercer membre dels tres que han de compondre el Jurat ne será president, y será elegit per la Comissió de festes.

Quarta. Les eleccions del Jurat seran inapel·lables.

Quina. Els orfeons y els chors populars, tindrán un jurat distint o especial.

Cada membre d'aquests jurats percebrà en concepte de dietes: Orfeons, 25 pesetes, per cada dia que intervingui en son comitè, viatge d'anada y tornada de Barcelona a Vallvidrera y dinar gratis.

Chors populars, 15 pesetes per cada dia y les demés ventajetes que l'anterior.

Sisena. Tots els concursants se sotmetran a les decisions de la Comissió de festes.

Setena. Els concursos tindrán lloc: El d'orfeons, els diumenges 30 d'abril y 14 de maig, a les tres de la tarda, a la plaça del Funicular de Vallvidrera.

El de chors populars, els diumenges 23 d'abril, 7, 14, 21, 25 y 28 de maig vinent.

Vuitena. El primer dia de concurs, chors y orfeons seran gratuïtament transportats de Barcelona a Sant Boi, y en els dies en que tinguin a pendre part a el concurs, seran portats gratuïtament a Vallvidrera.

Novena. Apart dels premis oferts per particulars, els premis de la Comissió són els següents:

Concurs d'orfeons, premi únic, 750 pesetes y una banda.

Concurs de chors populars: primer premi, 400 pesetes; segon premi, 250 pesetes; tercer premi, 150 pesetes; quart premi, 100 pesetes; y quatre bandes per a cada una de les Societats premiades.

Desena. La repartició solemnnal dels premis tindrà lloc el dia 4 de juny vinent, a les quatre de la tarda.

Onzena. L'orfeó y chors premiats seran obligats a pendre part a la missa de campanya del dia 4 de juny.

Dotzena. Els presidents dels orfeons o chors, d'uran r'embre les bases firmades, relació detallada de son repertori, incloent-hi l'obra de l'ur elecció que executaran al Concurs.

Trezena. Les Societats de fora podran delegar a qui vulguin per a l'elecció de Jurats.

Catorzena. Reunits els Jurats, en vista dels repertoris, comunicaran a les entitats interessades, la pesa obligatoria que deuran executar.

Quinzena. El plas d'admissió tindrà el dia 8 d'abril, a les vuit de la nit.

La Comissió executiva de l'Homeopatia Guanyalens, ha acordat aplaçar l'admissió de fulles per l'Album que les entitats culturals li endressen, fins al primer d'abril, en que's comensarà l'enquadernació de l'obra.

Demà tindrà lloc en el Teatre de Novetats el benefici de l'aplaudida primera tipa Pilar Martí, amb un programa de primer orde. Donades les simpaties de dita tipa, no dubtem que estarà pla ver complet dit teatre.

El doctor don Tomàs Carreras y Artau donà el curs, sobre «La filosofia moral y jurídica de Lluís Vives», discurtant sobre la significació de la doctrina de l'esmentat pensador davant de la conciencia ètico-jurídica de l'Espanya del segle XVI. Estudià els precedents y desenvollop de la Escola Teològica, les tendències dels llogistes, filòsofs, tractadistes polítics y místics y idees vulgars sobre ètica, en la massa y en la literatura dramàtica, satírica y pictoresca de l'època.

Hem relbat el número d'aquesta setmana de la revista madrilenya «Revista Socialista». Porta interessants articles de Jaurès, Pau Iglesias, Bas y Socias, Alvarez Angulo, Vigil, Montoto, Melià, Leopold Alas y altres; les acostumades seccions intencionades caricatures y en la portada el retrat del Ciges Aparicio.

El 2 d'abril, a les nou, en l'Unió Familiar, Assalt, 28, tindrà lloc una funció, baix el següent programa: «Amor d'oscuras», «La mort de Colombrino», lleta den J. Calçada y música P. Escofet.

«El Fadrí de Sans y l'estrena «Comedia Amorosa», lleta den Joaquin Burmala y música del compositor Escofet.

La festa acabarà amb ball.

El doctor Calleja, en sa darrera conferencia a l'Universitat, sobre l'estructura de l'escorça cerebral, va tractar primerament de les teories estructurals de la cèl·lula nerviosa respecte a les neurofibrilles que descobertes per Schaefer, han sigut ampliament establertes y descrites pel sub professor espanyol doctor Cajal, el qual valentes de les reduccions ergèntiques, mitjantant reaccions fotogràfiques ha demostrat son reticular y establert son fisiologisme de conductors intracel·lulars de la corrent nerviosa dependint la seva complexitat de la categoria funcional de l'element en que s'assenta.

Va parlar després del nucli que imagnat abans brassífol és avui dia considerat com a neutrífil, puig son nucli no sols se tenyex pel colorants de la cromatina, sinó que presenta ademes d'apèndexs frament acedífils, acidofílics, que imprimeixen el repòs metòdic definitiu a que's troba sotmesa la cèl·lula nerviosa, en gracia a la seva enlaira da funció en l'organisme.

La distingida concurrència que assistí a la lliçó va tributar al conferenciant un calorós y just aplaudiment.

S'antuncia la subasta del sumistre de efectes y materials de curació per a dispensaris municipals, qual lliut será de pesetes 5.638'89.

El marquès de Mariano s'ha posesionat ahir vengut de l'Arcaid.

Se mostra satisfet de l'èxit de les gestions realitzades a Madrid.

Respecte de la portada d'aigües, el Govern, que insisteix en subvencionar amb un 25 per 100, designarà dos delegats, els quals, junt amb altres dos delegats de l'Ajuntament, estudiaran la formació y constitució d'una entitat mitja en la que hi tindrán representació el Govern, el Municipi y les forces vives de la ciutat, y estarà encarregat de proposar el projecte que cregui millor y més convenient per a Barcelona.

Aquesta entitat funcionarà autònomament.

NOTES DEPORTIVES

Football

El partit celebrat el dissabte passat entre l'Espanyol y el «Català», sens dirre a causa del temps, va caràcter completament d'interès. Se jugaven les eliminatòries per a concórrer al Campionat d'Espanya, y com que quedaren empatats a dos tants, tindrà que repetirse'l partit.

Els «canichs» anunciats per al diumenge tindràn que suspensar-se per la pluja que durant bona part del dia caigué sobre aquesta ciutat.

Pilota basca

Les dues darreres festes, les ha aprofitades la Societat «Sport Vasco», per activar les proves del campionat de pilota.

El dissabte comensaren jugant els germans Lloparrat, contra Gamboa-Salom. Aquest era un dels partits que's preveia com a emocionant, però no va esser així; als pocs tants se vegé la gran superioritat den Gamboa y en Salom, que dominaren sempre en forsa y destresa, a sos contraris; els germans demostraren bona voluntat y res més, el gran, un bon xic desentencat, y el petit, sols en comptats moments, aprofitant de les adreables condicions que té. Quedaren en 29 tants.

Segon partit, García y Canals, contra Planas y Rovirosa. Molt renyit en els comensos, però demostrant-se tot seguit lo de sempre, que en pilota com en tot sport, qui en sab més guanyar, en saben més en Planas y en Rovirosa y aquests guanyaren.

El diumenge hi havia en el Frontó un ple extraordinari, suposem degut a la pluja molestosa que feia. Teniem que comendrar primer que ningú les parelles Bo-Torras, contra López-Barguño. Una indisposició inesperada den Barguño feu que el partit no's pogués realitzar, ajuntant-se guanyats els primers, amb greu sentiment den Barguño y den López, que va dient per aquí que es un ser desgraciadíssim, puig en l'actual campionat ja ha perdut tant de temps.

Altavós jugaren els germans Lloparrat, contra en Lloparrat y l'Olano. Tot el partit portaren una petita ventaja els germans, que per cert no semblaven els mateixos el dia abans, segurs, serens, sense disputar-se y dominant sempre. Malgrat els estonors de l'Olano, que va jugar com pocs vegades, y den Lloparrat que secundava admirablement a son company, perdent tan sols tants.

El partit que després d'aquest tenia de jugar, Pin-Sautilla, contra García Canals, el guanyaren els darrers per incomparança den Pin.

Y darrerament sortiren a la canxa les dues parelles que amb més motiu podien tenir l'ús de calarsel·l títol de campió, en Planas y en Rovirosa y els actuals campions Gamboa-Salom. Si poguéssim ens estariam de parlar d'aquest partit, quin resultat tan desastrosos per aquests bons aficionats que's duen Planas y Rovirosa, no s'explica de cap manera per els que sabem que lluitant altres vegades contra la mateixa parella han fet un brillantíssim paper. Comensaren malament y se ven que això produí una tan grossa depressió en son ànim, que ja no encertaren cap més pilota. En canvi, els actuals campions, que en canvi de les actuals y cal bé futura estacions, jugaren menys desenvollopament y vagi desde aquestes comunes el testimoni de la nostra admiració, per saber conservar amb tanta dignitat el títol que sustenten. Si la parella López-Barguño no's paga, cosa que no es probable, ja poden ben dir que han guanyat una altra vegada'l campionat.

Damenge vinent hi han anunciats els partits següents: Bo-Torras, contra Aragó-Sant, y López-Barguño, contra Lloparrat-Olano.

Motociclisme

Si el temps no deslluïx la festa, serà gress l'èxit que tindrà diumenge vinent la Copia de motos lleugeres.

Tenim notícies de que cast tots els inscrits han anat aquests dies a provar el circuit y sembla que la lluita serà renyida.

A la llista dels inscrits hi ha que afegir: E. Fabregat, amb una «Griffon»; R. Bernard, amb una «Alajoux», y B. Hays, amb una altra «Griffon».

Les subscripcions se lanciaran el dimarts 29. El Jurat quedará constituït per comissaris: don Josep Almirall, don Pere Catadés y don Carlos Galcerán.

Jurges de sortida, don E. Camps.

Jurges d'arribada y cronometreurs, don Angel Rodríguez.

Contràriament a la que s'havia publicat, la sortida d'aquesta carrera's donarà a les tres en punt de la tarda, y no a les vuit del matí.

Llavo-tennis

El temps plujós que feia va privar a nostres tennisman de disputar-se les proves finals del novè concurs internacional de tennis que s'ha jugat aquests dies en les hermoses pistes del Turó.

Per fi, han sigut sospeses les obres dels dos grans coberts que legalment se constituïen a la plaça d'Armes del Parc.

Avui, al Liceu, hi tindrà lloc el tercer concert y despedida de l'èximi violonista Franz Von Vecsey, que tant entusiasma ha despertat en els dos concerts anteriors.

El programa d'aquesta nit no pot esser més selecte. Se compondrà de les següents obres:

Primera part. Concert en «o» menor, de Bruch; «La Folia», de Corelli.

Segona part. «Ave Maria», de Schubert; «Nocturna en mi bemol major», de Chopin-Sarasate; «La Ronde des Lutins», de Raziński; «La Danza della Streghe», de Paganini.

FILLS DE F. MAS SARDÀ

RAMBLA DEL CENTRE 20 - BARCELONA

Negociem els cupons Interior, Amortizable a per 100, Municipals y Obligacions Foment de Obres Cotes y Ferrocarrils, venciment primer abril.

OBSERVACIONS ATMOSFERIQUES

L'Observatori Meteorològic de l'Universitat: anota-hi els següents dades:

Per fi, han sigut sospeses les obres dels dos grans coberts que legalment se constituïen a la plaça d'Armes del Parc.

Avui, al Liceu, hi tindrà lloc el tercer concert y despedida de l'èximi violonista Franz Von Vecsey, que tant entusiasma ha despertat en els dos concerts anteriors.

El programa d'aquesta nit no pot esser més selecte. Se compondrà de les següents obres:

Primera part. Concert en «o» menor, de Bruch; «La Folia», de Corelli.

Segona part. «Ave Maria», de Schubert; «Nocturna en mi bemol major», de Chopin-Sarasate; «La Ronde des Lutins», de Raziński; «La Danza della Streghe», de Paganini.

Botlletí comercial

Moviment de Borsa

BORSA DE BARCELONA

Cotissació oficial

Londres, 30 dies vista..... 20'94
— xec..... 27'48
Paris, xec..... 8'40
Madrid y places banca, a 8 dies..... 0'50

Efectes públics espanyols

Deute Inter. fi de mes (Abril). 81'625 81'625 81'63
— fi pròxim.....
— comp. serie A..... 87'45
— B..... 87'49
— C..... 87'50
— D..... 87'50
— E..... 87'50
— F..... 87'50
— G..... 87'50
— H..... 87'50
— I..... 87'50
— J..... 87'50
— K..... 87'50
— L..... 87'50
— M..... 87'50
— N..... 87'50
— O..... 87'50
— P..... 87'50
— Q..... 87'50
— R..... 87'50
— S..... 87'50
— T..... 87'50
— U..... 87'50
— V..... 87'50
— W..... 87'50
— X..... 87'50
— Y..... 87'50
— Z..... 87'50

Obligacions comptat

Nord d'Esp. prior, Barcelona.....
— Lleidá, Ruy, Tar.....
— Villalba a Sagorita.....
— esp. Alm. Val. Tar.....
— Oren a Fr. alt. It.....
— Mines Sant Joan Abades.....
— Tarragona a Barc. y Fransa.....
— Madrid, Sarag. Alie, serie A.....
— B.....
— C.....
— D.....
— E.....
— F.....
— G.....
— H.....
— I.....
— J.....
— K.....
— L.....
— M.....
— N.....
— O.....
— P.....
— Q.....
— R.....
— S.....
— T.....
— U.....
— V.....
— W.....
— X.....
— Y.....
— Z.....

Metalls

Or.....
— Plata.....
— Cobre.....
— Zinc.....
— Plom.....
— Estany.....
— Níquel.....
— Cadafes.....
— Antimoni.....
— Bismut.....
— Arsenic.....
— Seleni.....
— Tellur.....
— Iod.....
— Brom.....
— Fluor.....
— Clor.....
— Sulfur.....
— Fòsfor.....
— Carbon.....
— Nitrogen.....
— Oxigen.....
— Hidrogen.....
— Hel.....
— Neon.....
— Argon.....
— Kripton.....
— Xenon.....
— Radon.....

Informació de la casa J. Roca

El 100 kilos, fora comuna
Andalus..... de 134'75 a 139'15 pesets
Tortosa..... de 136'50 a 140'50
Borjes (novell)..... de 174'00 a 181'50
Baix Aragó..... de 191'50 a 200'00

OLIS D'OLIVA

CRÓNICA DE FORA

CATALUNYA - ESPANYA - EXTRANJER

(PER TELEFON
Y TELEGRAF)

CONSELL DE MINISTRES

Madrid, 27 mars. — Conforme estava anunciat, avui s'han reunits els ministres en consell.
La sessió ha durat una hora i mitja. El senyor Alonso Castiella ha fet la segona referència del Consell.
S'han aprovat els expedients de construcció d'edificis per a la Governació civil de Huesca i Burgos.
S'han concedit grans creus de beneficència per canvi a don César Ordoñez, don Rafael Benavente, don Rafael Sánchez Valenciano, don Vicens Sánchez Pardo, aquest darrer per haver construït un hospital per espanyols a l'Argentina.
S'ha aprovat un concurs de paper especial per Duanes.

El ministre de Marina ha donat compte dels expedients de concurs de projectes per dragar de la Carraca, però ha quedat pendent per altre Consell se'n valgar el crèdit necessari.

El ministre de la Governació ha donat compte de l'avenç que té fet en la redacció del projecte de llei sobre Canaries.

Com que afecta a tots els departaments ministerials, s'ha acordat que el senyor Alonso Castiella celebri reunions parcials amb els seus companys per ultimar la redacció del projecte.

El Consell ha estudiat la mètica del projecte de llei de llei de assigment de la propietat que hi ha hagut la societat, sense que hi hagi hagut la menor discrepància.

En el pròxim Consell quedarà ultimada l'entitat del projecte.

El Consell ha canviat impressions sobre els debats parlamentaris, i han quedat ultimades les concessions que aquest tard farà el ministre d'Hisenda sobre el projecte de llei d'exaccions locals, contestant al senyor Alonso Castiella.

S'ha preguntat al senyor Alonso Castiella quin era el seu criteri respecte a la censura d'alguns periòdics amb motiu del debat sobre el procés Ferrer, i ha contestat que era una qüestió que no podria resoldre un ministre sol i que el Consell no se'n havia ocupat per res.

LA QÜESTIÓ DEL MARROC

Berlín, 27 mars. — En el curs d'una discussió en la comissió de presupostos del Reichstag, M. Kiderlen-Waechter, constant a preguntes d'un diputat, ha declarat que no s'ha pensat en abandonar l'Acta d'Algèria.

Aquesta acta, ha afegit, existeix precisament per impedir que el Marroc devingui presa de les potències.

Alguna cosa relacionada amb les previsions de l'Acta de Algèria consisteix a base de tota les conversacions entaulades sobre la qüestió del Marroc.

Tànger, 27 mars. — L'almorçà que s'ha fet al tinent coronel Mangin, continua sent mormes en el lloc que acampà durant el setembre.

No avançarà mentre durin les relacions entre Mulei Hafid i els rebells de Benimutir, per a concertar la pau.

Aquests demanen que s'expulsi als francesos i siguin substituïts diversos caïds. Arribaran a Tànger alguns oficials francesos per reclutar homes a l'objecte de organitzar una almorçà.

Meïlla, 27 mars. — El mirm Ali-Bueraz entrà amb uns cabres en els sembrats del mirm Amar Benasar, en la càbila de l'hermud.

L'amo dels terrenys i l'indri, després d'un fort altercat les empreses eren a prest, resultant mort el fill de Ali.

La policia distingí a Amar i el cond a Alkaten.

Tànger, 27 mars. — Una correspondència de Fez, de data 21, diu que els Benimutirs han atacat una de les residències imperials, arribant fins als murs de la capital, ocasionant la natural alarma a la població.

— El califa de Casablanca i els Països de Rabat i Sale han rebut del soldà l'orde de prohibir l'entrada i sortida a tots els Zaers, fins que siguin entregats els autors de l'agressió a les tropes franceses, el 14 de juny.

Segons notícies de Fez i Rabat, els califans de Guersnan, que preparaven l'atac a Mequinez, ont no hi havia elements de defensa, varen accedir a retirar-se, mitjançant la paga de 3.000 duros.

Comuniquen de Fez que els delegats dels Benimutirs, a l'obtenir, el dia 18, la llibertat dels presoners i el perdó, varen tornar també del soldà que El Gladi no intervingués més en cap assumpte relacionat amb aquelles tribus. Així els va oferir Mulei Hafid, però la promesa no s'ha complert i El Gladi segueix exercint les seves funcions i impotent tribut als Benimutirs.

Aquests, fribats per aquesta informació, decidiren atacar a Fez, arribant, el dia 21, a les portes de la capital.

El pànic a Fez fou extraordinari. Nombrosos berebers varen fer foc contra les guardes de les portes de la capital i varen saquejar algunes cases, emportant-se molts caps de bestiar.

Hi va acudir la mehalha del Djihadi, posant en dispersió als assaltants, que varen ésser canonejats.

Les darreres notícies de Fez, que al·lusen al 21, a les quatre de la tarda, diuen que ha quedat restablerta la tranquil·litat en aquella capital.

Sembla que els Benimutirs varen signar la seva submissió, solament per obtenir la llibertat dels presoners i poder entrar a Fez, amb l'objecte de proveir-se de municions.

Notícies oficials de Fez donen compte de que l'onsul de França va nomenar, el dia 21, al soldà els gords del Govern francès respecte al cas dels autors de l'agressió del 14 de juny.

El soldà va contestar que adoptaria immediatament les mesures oportunes, sense esperar el seu viatge a Rabat.

La primera orde que va donar fou la d'impedir l'acòs dels zaers als mercats.

De Casablanca comunicuen que hi arribà de reforços ha produït un notable efecte sobre certes tribus de Chaïa, especialment la de Thafit, que's distingia per la seva hostilitat envers els Madakins i que ara ha fet manifestacions favorables a la causa de França.

LA CRISI ITALIANA

Declaracions de Ferri

Roma, 27 mars. — El senyor Giolitti no té encara llista la llista de ministres. Se confirma que entraran al Govern els radicals i els socialistes, lo qual originarà en aquests darrers una fonda divisió, car són molts els irredutibles contraris a la col·laboració amb el Govern. Fins dijous sembla que no's conixerà el nou dels ministres nous.

El famós socialista Ferri ha declarat que no hi havia cap incompatibilitat entre el socialisme i la monarquia i s'ha felicitat de que Bissolati conferenciés amb el rei, creient que aquest és el primer pas per a que aquell formi part del nou Govern.

Ferri preferiria que'l gabinet fos totalment socialista; però diu que s'ha d'anar per etapes i an així se podrà arribar a la monarquia seguint el camí emprès.

La monarquia, ha afegit, recorre una orientació perfectament lògica, inspirada en un criteri segur de resumir en ella la vida de tota la nació.

DETENCIÓ D'UN "APACHE"

Madrid, 27 mars. — La policia ha detingut, en el carrer d'Alcalá, un dels "apaches" que vingueren de Barcelona, i al que se suposa complicat en el robó de la joieria de la plaça del Palau de la ciutat comtal.

Espera que'l cos completament s'atua, voreix elegantment i declara anomenar-se Juan Antonio Pasquale.

Se nega a manifestar d'ont procedia. Se segueix la pista als seus companys i a les seves amigues, confiant en que causaran prompte en poder de la policia.

CONFERENCIA DEN MORET

Madrid, 27 mars. — Demà el senyor Moret donarà una conferència a l'Ateneu descauplant el tema "La crisi constitucional anglesa i política actual a Anglaterra".

LA PREMSA DE MADRID

Madrid, 27 mars. — La "Gaceta" publica: "Aprovant els plans econòmics per l'any actual de la Junta d'Obres públiques de alguns aigües, entre els de Feix."

El plan consta de 239.460 pessetes i se fixa en 143.852 la quantitat que correspon abonar a l'Estat durant l'any corrent, de les quals 71.826 deurán ésser cobrades en dues parts iguals dintre dels dos primers trimestres; el reste se completarà amb els ingressos procedents del Sindicat de regants d'anys anteriors, existent en poder de la Junta.

EL PAÍS.

Aquest periòdic diu que un dels arguments que presenten els impugnadors del procés Ferrer és la constant invocació de l'exèrcit.

Després del debat quedarà demostrat que en Ferrer fou condemnat injustament.

EL IMPARCIAL.

Diu que davant de l'expectació que a Europa desperta el debat sobre el procés Ferrer, els que en ell intervinguin estan obligats a no defraudar-la, fugint de tot apassionament i sense confondre'l seu dret de fiscalització amb el paper d'agitador.

Paltaran gravement al seu dever d'espanyols els que vulguin portar al Congrés les violències del mite i el furibund estil de la premsa revolucionària.

MANIFESTACIÓ DE PESCADORS

Marín, 17 mars. — En alguns trens anaren arribar a Pontevedra més de 5.000 marins i propietaris de barques, per a presentar-se en manifestació davant del governador i sollicitar la prohibició absoluta de la pesca nocturna, que causa la ruïna de la comarca.

Aquí visitaren al comandant de Marina i telegrafaren al que del Govern. A Pontevedra se'ls uniren molts altres manifestants.

ELS CONFLICTES SOCIALS

Saragossa, 27 mars. — Se celebrà el miting de les societats federades per reclamar la llibertat dels obrers detinguts a la presó de Huelva i contra la llei de Jurisdiccions.

Se defensà la vaga revolucionària, cas de que no se'ls posés en llibertat.

Acordà interdir el concurs de la Confederació general i demanar la derogació de la llei de Jurisdiccions.

LA LLEI D'ASSOCIACIONS

Madrid, 27 mars. — El Govern té ja convingut el criteri amb que s'inspirarà la llei d'Associacions.

Aquest criteri serà d'absoluta igualtat i no hi haurà cap diferència entre les associacions religioses i les obreres.

El Govern, segons ha declarat un ministre no tem lo que aquesta igualtat pot produir. Creu que Roma deu ajudar en aquesta tasca, doncs si el Vaticà se posés en una actitud d'intimidació, seria pitjor per als seus interessos.

El Govern unànimament afirma que no hi haurà cap privilegi ni cap excepció a favor de les associacions religioses.

També dintre'l Govern hi ha unanimitat de parer en declarar la llibertat de consciència.

L'UNITAT ITALIANA

Roma, 27 mars. — L'arcale de Roma ha publicat, amb motiu de les festes de l'unitat italiana, un patriòtic manifest recordant els aconeciments de 1881 i esmentant el camí fet per la nació desde aquella data.

El rei reu a diversos embaixadors, felicitant-los per la diada.

Tots els periòdics commemoren i exalten el cinquantenari.

"La Tribuna" publica telegrams firmats per nombrosos homes d'Estat estrangers, felicitant a Itàlia. N'hi ha de molt exultants don Grey, Cruppi, Venizelos, Braga, Machado, Balfour, Rosebery i altres.

Roma, 27 mars. — Aquest matí han començat a Roma les festes del cinquantenari de l'unitat italiana.

Els edificis públics i molts de particulars estan emparats.

Als carrers s'observa gran animació. El rei ha presidit la solemne sessió commemorativa, al Capitoli, pronunciant un discurs en el que ha celebrat la unitat italiana, dient que aquesta ha deslliurat als pobles de la severitat en que's trobaven i ha assegurat el lliure exercici de la religió, al mateix temps que la col·laboració en la obra de la pau i del progrés universal.

Congrés

El debat sobre'l procés Ferrer

SESSIÓ DEL DIA 27

Abans de la sessió

A la matinal començà a formarse cda en la porta de la tribuna pública del Congrés.

Tot el matí ha estat plouent, i quan més s'acostava la pluja els que formaven la cda se refugiaren en els portals propers, exceptuant els que ocupaven els primers llocs, que's mantenien impertèrrits.

A l'hora acostumada s'obrí la porta de la tribuna pública, i entrà la gent.

A pesar d'estar plena la tribuna, quedà en el carrer bastanta gent.

Molts senyors s'esperaven en el carrer aguantant la pluja i esperant que se obrissin les portes per a passar a les tribunes d'invitados.

Desde les primeres hores tot el personal del Congrés presta servei.

Als voltants de l'edifici hi ha bastanta policia.

Desde una hora abans de començar la sessió les tribunes estan plenes de gent a gaudir. Però encara hi s'espera tota mena de requisits. A periodistas que porten viatjers entrant diàriament al Congrés se'ls exigeix el pas per entrar a la tribuna de la premsa.

En la tribuna de la presidència quasi tota la concurrencia es de senyors. A la diplomàtica hi ha també bastanta concurrencia femenina.

A les quatre de quatre començen a sonar els timbres i els escons s'omplen ràpidament de diputats.

Comença la sessió

El còmitè de Romanones ocupa la presidència i declara oberta la sessió.

Al banc blau hi ha els senyors Canalejas i Ruiz Valarino.

S'aprova l'acta de la sessió anterior. Preges i preguntes. — El senyor SORIANO pregunta si és cert que s'han rebut comunicacions de alguns centres europeus, demanant a la Cambra que acordi la revisió del procés Ferrer. Si existeixen, demana que's procedeixi a la seva lectura.

Exposa la necessitat de convenir la forma en que hagi de desenvolupar-se el debat sobre'l procés Ferrer, perquè tem que ascutende en el reglament de la Cambra els conservadors deixin tota intervenció, en qual cas el debat podria nauixer mort.

Un secretari, requerit pel president, llegeix els articles 159 i 162 del Reglament.

El còmitè de ROMANONES diu que ajustant-se a lo que prescriuen aquests articles, l'interpelat únicament pot ésser el Govern.

El senyor SORIANO adverteix que la finalitat de la seva interpelació es demanar la revisió del procés Ferrer.

El còmitè de ROMANONES: Pera així està S. S. en el seu dret.

El senyor SORIANO: Pera'l meu objecte necessari exposar antecedents i al·ludir a diputats que ara no són ministres, als quals hauré de demanar algunes explicacions.

Recorda que en una sessió passada va dirigir a un ministre un cal·licat que ha sigut comentat i que ha portat la convicció a molts espanyols de que s'ha de procedir a la revisió del procés Ferrer.

Diu que ha llegit i estudiat detingudament el procés i que després d'aquest estudi té de dirigir-se a la minoria conservadora mantenint aquell crit que va lèsser en un moment de calor contra un ministre.

Aquest procés — afegix — té un nom, un rètol i un epítet: Té un nom: el del Ferrer. Té un símbol, com el que va tota a França el famós arxé Dreyfus.

Aquest procés no representa la lluita de les idees d'un segle, podria discutir-se en la sala d'una Audiència.

Manifesta el seu propòsit de no molestiar a ningú personalment.

Afirma que ni siquiera va confier an en Ferrer. En aquest assumpte'l nom de república no hi ha sonat mai, però jo deiença an en Ferrer, perquè'l procés víctima d'una gran injustícia, jo mateix que defensaria a qualsevol de vosaltres, als conservadors, si's trobés en el mateix cas.

Potser en aquestes tribunes hi hagi representacions d'Europa. Amb tots vults compir un dever polític i patriòtic dient a Europa que aquest procés constitueix un redró d'ignomínia; però jo entenc que no hi ha més patrio que la de la llibertat i de la justícia i en nom d'ella me dirigixo a Europa per a demanar-li que m'ajudi.

Ja veieu lo voluminós que es i sabeu lo que us ha costat a tots el seu estudi. Doncs, en quatre hores el seu estudi i va fallar el tribunal militar de Barcelona. En quatre hores aquell consell de guerra va tenir d'estudiar mil 200 pàgines, de manera que resulten molt pocs minuts per cada pàgina.

Qui de vosaltres tindrà el valor de dictar en aquestes condicions una sentència de mort? Jo crec que ningú.

Al defensor se li donaren 24 hores per a estudiar el procés, sense temps per a menjar ni dormir. Qui es de vosaltres l'advocat capà de fer una defensa en aquestes condicions?

Així basta per a jutjar el procediment seguit per fallar el procés Ferrer.

Adverteix que va a llegir documents amb tota fides, perquè aquest debat ha de desenvolupar-se fora de tota passió política, encara que tindrà de fer algunes al·lusions que potser molestin als audients.

Recorda la manifestació del senyor La Cierva de que'l rei subjecte al tribunal militar que en quatre hores va resoldre desfructava de les mateixes preeminències que's demés reus espanyols. An així va respondre un diari anglès que'l senyor La Cierva fou monstruosament enganyat.

La Cierva també que'l defensor va manifestar que se li havien consentit proves i testimonis que considerava necessaris.

El senyor AMADO: No dèia veritat. (Grans rums.)

El senyor SORIANO: Calmés S. S. i no m'interrompiu.

Quan se descorri el teló i vegi S. S. lo que hi ha darrera, potser modificarà les seves apreciacions.

Ja que m'ha interromput i com t're sapo que S. S. coneix el Codi de Justícia Militar, vaig a sotmetre a la seva consideració el cas referent a la penalitat que devia imposar-se en Ferrer.

Aquest fou condemnat per que de rebelló. Altres que's varen ésser perdonats; però an en Ferrer no li va alcançar el perdó.

Llegeix l'article 343 del Codi de Justícia Militar que defineix qui pot ésser que d'una rebel·lió militar.

Adverteix que la clau del procés està en la classificació del delict.

Llegeix després els articles del mateix codi referents als que's de sedició.

A continuació llegeix lo que deia el fiscal del procés Ferrer, confrontat la rebel·lió amb la sedició i dient que a Barcelona se tractava de destruir al rei, donant-se visques a la República.

Afirma el senyor Soriano que a Barcelona no's tracta ni de destruir al rei, ni de sustraure batalions de la guerra.

Lo únic que hi hagué fou sedició per a impedir a les autoritats l'exercici de se's funcions sense que's tractés de constituir, com diu el fiscal, un consell revolucionari.

Demana al senyor Melquíades Alvarez que exposi la seva opinió sobre aixó, al·ludint també al senyor Caballé i dened diputats catalans que foren testimonis dels fets.

S'insisteix — diu — en considerar en Ferrer com a que de rebel·lió militar. El fiscal diu que existí aixecament amb armes a Barcelona, però que's reprimí al punt la rebel·lió i que hi hagué partides armades en distints pobles de la província.

Peró, que s'entén per partides organitzades militarment? El Suprem diu que pel cap baix han de tenir una organització similar a la militar, amb un general de brigada, un coronel, dos comandants i alguns oficials. (Rialles.)

Jo no faig sinó llegir una sentència del Suprem.

Lo important i lo necessari segons el Codi per a ésser que de rebel·lió militar és portar la von dels rebels, firmar rebuts i portar amb les autoritats, etc. I mentres aixó no's provi an en Ferrer no's pot anomenar que de rebel·lió.

Exposa la seva opinió de que en Ferrer fou innocent i injustament fustellat i que a tot estret podia condemnar-se pel delict d'inducció a la rebel·lió, i així encara, donant per bones coses que en el procés no apareixen concretament provades.

Recorda que'l jutge de Mataró creia que an en Ferrer s'el·l pnia condemnar a presó correctoral. Malgrat aixó, se'l feu passar per que de rebel·lió i se'l condemnà a mort. La passió política lluitava contra en Ferrer i no hi hagué medi de salvar-lo.

Demana comptes als conservadors de l'ur gosió durant el procés Ferrer. Ellogia al senyor Ossorio i Gallardo per lo que exposà en son llibre, per la opinió que formulà (favorable a que's portés la substanciació dels processos per la via civil) i per l'afirmació que feu de que's successos no tingueren organització, cap, ni direcció.

Així digué el que fou governador de Barcelona.

Després en Crespo Azorín, essent també governador, pensó lo contrari.

Convidaria saber com se posen d'acord dos homes que han exercit igual càrreg, obent ordres del mateix Govern.

Mentres no's posin d'acord, no sabem a què atenimnos respecte al criteri del partit conservador. Si es el de l'Ossorio, en Crespo Azorín quedarà força malament davant dels seus correl·lionaris; si es el del Crespo Azorín, l'Ossorio quedarà molt bé davant de l'opinió, però estarà perdut en l'Ànima de Maura.

(L'orador se sent fadigat i se sospèn la sessió per deu minuts.)

Reanuda a les 5'20, en SORIANO segueix el seu discurs.

Llegeix fragments del follet de l'Ossorio i Gallardo, dient que són la major condemna de la gestió del partit conservador en els successos de Barcelona.

En aquestes fragments se diu que a Barcelona està sempre preparada la revolució i que apunta cada dia, reculant si no hi ha ambient i present cos en cas contrari.

Segueix llegint passatges del follet de l'Ossorio en els que no apareix res comprometedor per a en Ferrer i s'hi diu que en la revolució no hi havia unitat de pensament i se lliava a cada carrer per una cosa distinta.

En quina situació pot quedar l'Ossorio? Què n'opina en Crespo Azorín? Cal que ho digui.

De totes maneres sempre quedarà en aquell llibre la major condemna de la gestió den Maura i en La Cierva.

Es demostrat — diu — que en Ferrer no fou que de rebel·lió ni intervingué en els successos de Barcelona; i aquí tinc de fer una aclaració per a que no s'intermetin malament les meves paraules.

No ho diu que's cregués an en Ferrer culpable, sinó que tot lo més se'l pot considerar incurs en el delict de sedició o en el d'inducció a la rebel·lió.

Afirma que en Ferrer fou perseguit per les autoritats.

El senyor ROMANONES: Adverteixo a S. S. que va entrar en un camí perillós.

El senyor SORIANO: La interpretació de les lleis se pot discutir.

Fa una pintura de la figura den Ferrer abans dels fets de Barcelona.

Nota que en Ferrer vivia retirat de la política, dedicat per complet a la ensenyansa i entregat al retir dintre una família amantíssima. (Rums.)

L'orador demana respecte per a l'fiscal, de qui diu que tenia profunda amor a la família.

Diu que en Ferrer fou conspirador en temps den Ruiz Zorrilla, però que després s'apartà de la política.

Acabada la part de pregs i preguntes se sospèn aquest debat, quedant el senyor Soriano en l'ús de la paraula per a demà.

S'entra a l'orde del dia.

Continúa la discussió sobre'l projecte de exaccions locals.

El senyor COBIAN fa aclaracions al projecte i parla extensament de la reorganització de les hisendes rurals, preparació de la supressió de consums.

El senyor ALVARADO contesta al discurs pronunciat en la darrera sessió pel senyor Azcarate.

Rectifiquen ambdós i s'aixeca la sessió.

SENAT

Sessió del dia 27

Comença la sessió a l'hora de costum, baix la presidència del senyor Montero Rios.

El senyor PRIDA formula una pregunta, contestant-li el ministre de la GOVERNACIÓ.

El senyor PENA diu que en els volums publicats pel Congrés, relatius al procés Ferrer, no hi figura'l vot reservat del conseller togat del Tribunal Suprem i demana que's porti a la Cambra una copia de dit vot.

S'entra a l'orde del dia i continúa la discussió sobre'l projecte de llei de servei militar obligatori.

El senyor SANCHEZ TOCA defensa una base adicional.

Afirma que'l nou contingent de forces que's porta al nucli general de l'exèrcit per la nova llei, no pot tenir una vida eficaç i normal en files, si s'aten a les deficiències que necessàriament han de observarse, com a filles de la falta de crèdit i recursos per a instal·lació, equips, armament i aprovisionament.

Asegura que'l problema es més fondo de lo que a primera vista sembla, i que no basta la bona voluntat del Govern d'implantar un nou règim, i singularment que abans que res necessita com a base, un crèdit amb el que no compten.

Li contesta'l senyor PENA, de la Comissió, afirmant que tant aquesta com el Govern han fet un detingut estudi del projecte de servei militar obligatori.

Se rebuixa l'esmena del senyor Sánchez Toca i queda aprovat el projecte.

Sense discussió s'aproven altres dictamins i s'aixeca la sessió.

ALARMA EN UN TEMPLE

Coruña, 27 mars. — Al temple de Sant Jordi varen celebrar-se

